

Politická karma: Vládne strany, ktoré presadili zmluvu s diablom - vstup SR do NATO, skončili na politickom cintoríne

- CZ24 News | 18. ledna 2022

SLOVENSKO: Nijaká z „NATO strán“ už v parlamente nežije. Presnejšie nepôsobí v parlamente, hoci štyri sú už definitívne na politickom cintoríne. V apríli 2004, kedy parlament potupne schválil bez vôle občanov vstup Slovenskej republiky do NATO pôsobila druhá Dzurindova vláda s tesnou väčšinou 78 poslancov. Na jej čele bola SDKÚ-DS s premiérom Dzurindom a koalíčnými stranami Kresťanskodemokratickým hnutím (KDH), Alianciou nového občana (ANO) a Stranou maďarskej koalície (SMK). V predošlej vláde, kde sa táto kyslá polievka začala variť, pôsobila aj Strana občianskeho porozumenia (SOP), ktorá išla do rakve ako prvá.

V opozícii pôsobilo HZDS, Smer-SD a KSS.

Čiernym dňom začlenenia Slovenska do vojnového paktu NATO bol **10. apríl 2003**. Napriek tomu, že v národe prebiehal zber petície pod vyhlásenie referenda o vstupe SR do Aliancie a vyzbieraných už bolo 191 000 podpisov z potrebných 350 tisíc, proamerický koalíčný valec vôle ľudu rýchlo prevalcoval. Táto situácia pripomína súčasné zvalcovanie pripomienkového konania pred ďalšou militantnou „obrannou“ zmluvou s USA.

Prekvapujúce bolo, že zo 136 prítomných poslancov hlasovalo za chomút NATO až 124 poslancov, teda aj za príspevia vtedajšej opozície. Proti bolo len jedenásť poslancov KSS a poslanec za stranu Smer Bohumil Hanzel nehlasoval.

Pritom už 11. mája 1999 dal poslanec a vtedajší predseda SNS Ján Slota pozmeňujúci návrh, aby sa na 14.schôdzi hlasovalo o zaradení bodu o vypísaní referenda o vstupe SR do NATO. Teda, aby o tom rozhodli občania a nie politici. Opäť jasná paralela s dnešnou situáciou...

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Za „vôľu ľudu“ bolo v roku 1999 zo 110 zákonodarcov len 29 poslancov, 14 sa zdržali, ostatní boli proti všeludovému hlasovaniu. Voliči si napriek tomu v ďalších voľbách opäť zvolili SDKÚ na čele s Dzuridnom a táto koalícia odsúhlasila pristúpenie Slovenskej republiky k Severoatlantickej aliancii. Komu niet rady, tomu niet pomoci.

Zaujímavý je však osud týchto strán, aj samotných politikov, ktorí nepočúvali hlas národa. Momentálne v parlamente nie je už ani jedna strana, čo hlasovala pred 18 rokmi za vstup Slovenska do NATO.

Odchádzajú na na politický cintorín

Už predtým, vo voľbách 2002 skončila **Strana občianskeho porozumenia** (SOP) prezidenta Rudolfa Schustera, ktorý vstup do aliancie podpísal a bol v prvej Dzurindovej vláde (1998-2002), ktorá vstup pripravila. V apríl 1999 bolo Slovensko na washingtonskom summite zaradené na zoznam kandidátskych krajín na vstup do NATO.

Vo voľbách 2006 vypadla z parlamentu strana **Aliancia nového občana** (ANO, 1,42%) Pavla Ruska, pevného spojenca Dzurindu (spolu tieto strany figurujú aj av najväčšej privatizačnej megakauze Gorila). Navyše aktuálne jej expredseda Pavol Rusko je odsúdený a sedí vo väzení za niekoľko trestných deliktov.

V ďalších voľbách 2010 sa do parlamentu nedostal ani druhý proaliančný subjekt z vtedajšej koalície štvorky – **Strana maďarskej koalície** (4,33%). Tá neuspela ani v nasledujúcich predčasných voľbách 2012 (4,28%). Začalo sa zmrákať aj nad hlavnou proashingtonskou Dzurndovou SDKÚ-DS, ktorá klesla len na 6,09%.

Zánik hlavnej koalície strany Mikuláša Dzurindu (SDKÚ-DS), ktorý dotlačil Slovensko do NATO sa definitívne potvrdil do voľbách 2016 s debaklom 0,27%. V týchto voľbách zazvonil umieráčik aj poslednému z štvorice proatlantických subjektov – **Kresťanskodemokratickému hnutiu** (KDH), ktoré sa po prvýkrát od roku 1990 nedostalo do parlamentu. Tento trend potvrdilo KDH aj v ostatných voľbách 2020 so ziskom len 4,65%. V týchto voľbách navyše skončila aj alternatíva pôvodnej SMK – Bugárov Most-Híd (2,05%).

V priebehu desiatich rokov (2006-2016) sme zažili štyri pohreby hlavných vinníkov – politických subjektov, ktoré sa vykašľali na vôľu ľudu a referendum o vstupe či odmietnutí vstupu do vojenského bloku Aliancie.

Teraz máme na stole preložený ďalší psí kúsok Washingtonu a jeho vládnych kolaborantov – Zmluvu o obrannej spolupráci medzi USA a Slovenskou republikou, čiže okupačnú dohodu o odovzdaní nielen dvoch kľúčových vojenských letísk, ale aj slovenskej suverenity do amerických rúk.

Bumerang karmy aj za „obrannú“ zmluvu

Nepochybne bude zaujímavé sledovať počínanie koalíčných strán OĽaNO-SaS-Sme rodina a Za ľudí, či pôjdu opäť proti hlasu ľudu a ako vidíme aj božiemu hlasu a risknú uvalenie ďalšej politickej kliatby na seba, alebo sa poučia a možno si predĺžia politickú existenciu, ak toto osudové rozhodnutie v čase vyhroteného medzinárodného napätia nechajú na rozhodnutie občanov Slovenskej republiky.

Ak nie, tak najbližšie voľby karmicky neprežije nielen strany „Za ľudí“, otázne je prežitie Sme rodina a s vysokou pravdepodobnosťou aj OĽaNO. Národu by sa síce uľavilo, ale s takým americkým bremenom by sa Slovákom veľmi ťažko dýchalo. Veď už ani tie atómové kryty tu pre národ nemáme. Len pre papalášov.

Memento pre voličov

Posledné memento je pre voličov. Subjekty, ktorým verili a ktoré volili už síce nežijú alebo sú v kóme, ale o ich čelných predstaviteľoch sa to povedať nedá. Rudolf Schuster skončil ako druhý prezident SR, Pavol Rusko sa zazobal, ale vlastnou vinou skončil v base, Béla Bugár si stihol postaviť luxusný penzión pre dôchodcov, Pavol Hrušovský donedávna pôsobil v Dozornej rade štátnej Eximbanky, no a Ivan Mikloš pôsobil ako poradca premiéra Ukrajiny Hrojsmana a hlavného stroju

chomúta do NATO, Mikuláša Dzurindu v roku 2013 zvolili za prezidenta Centra pre európske štúdie, think tanku Európskej ľudovej strany.

Mimochodom posledná zo strán militantnej karmy, KDH ležiace v kóme, sa do tretice pokúša zlomiť karmu za svoju zradu na národe a chce sa dostať opäť do parlamentu. Kto však zradil raz, zradí aj druhýkrát.

Aké je poučenie z tohto militantného vývoja, ktorý speje pomaly do finále konfliktu s Ruskou federáciou a možno až k III. svetovej vojne? O zradcov sa protektori vždy dobre postarajú, čo sa nedá povedať o radových voličoch, ktorí im dali dôveru, lebo im verili. Takže odporúčanie: dôveruj, ale preveruj. Lebo po ovocí sa spozná každý strom. Aj ten stranícky a politický.

AUTOR: Rafael E. Rafaj

[ZDROJ](#)